

synes det mig temmelig klart af Erklæringens Indhold, at disse Mænd have deelt deres Hverv imellem sig, og at de have overladt til Hr. Beyerinck alene at bestemme de maritime Forhold. Det er altsaa ikke nogen Commissions, men kun en enkelt Mand's Mening, der her udtales, hvilket maaskee turde reducere Betydningen saavel af denne Erklæring som af de Andres, der staae i Forbindelse dermed, noget. Hr. Beyerinck ansvøer nu rigtignok Adskilligt, som maatte tale for et Havneanlæg ved Strandbøh, men han spøier selv til som en udtryffeligg Betingelse for, at denne Ubefaling skal have den fulde Vægt: „hvis de nærmere Opmaalinger og Peilinger maatte blive befundne at stemme med de af ham antagne Data“. Men det er netop Sagen, at denne Betingelse bliver ikke opfyldt. De af Hr. Beyerinck antagne Data stemme aldeles ikke med de senere foretagne Opmaalinger. Hr. Beyerinck antog, at der var 12 Fod ved ordinairt Lavvande paa Varren foran Graadbøh, men det viser sig, at der nu ikke er mere end 7 à 8 Fod; hermed synes det da, at hele Hr. Beyerinck's Anskuelse og Plan maa falde. Men det Allerværste er, at det er muligt, at der, dengang Hr. Beyerinck anstillede sine Undersøggelser, virkelig har været 12 Fod Vand, men at Vandstanden senere i de forløbne Aar er aftagen. Det skal jeg nu ikke bestemt udtale nogen Mening om, men jeg skal bemærke, at en Bog, som nylig er udkommen, og som idag staaer omtalt i et af vore større Dagblade, udtaler den Mening, at Vandstanden i Graadbøh efterhaanden tager af.

Det vilde være en meget farlig Omstændighed, som maatte gjøre det meget betænkeligt at sætte Strandbøh som det Sted, hvor Havnen skulde anlægges, idet det kunde berygtes, at Indseilingen blev vanstelligere og vanstelligere, ja endog, at Havnen blev afflaaren fra Forbindelsen med Havet, saa at altsaa Anlægget blev aldeles unyttigt. Men selv om det ikke var Tilfældet, hvilket jeg gjerne troer, saa er Vandstanden paa denne Barre, som den nu er, mellem 7 og 8 Fod. Det nyeste Kort, jeg

har seet, er fra 1862, og det viser kun en Vandstand paa 7 Fod, medens Kortet fra 1851 viser en noget høiere Vandstand, og man maa tillige vel lægge Mærke til, at de nyere Kort over dette Indløb bestandig udvise en lavere Vandstand end de ældre. Men selv om saa var, at Vandstanden var constant, nemlig mellem 7 og 8 Fod, saa hedder det ogsaa i Erklæringen, at Grunden der er „Forandringer underkastet“, det vil sige, at til en vis Tid er det dybeste Løb noget nordligere, men at det efterhaanden trækker sig sydligere og omvendt tilbage. Dette maa imidlertid ikke forståes saaledes, at der skulde være et dybt Løb mod Nord, og at der saa paa eengang blev et lignende dybt Løb mod Syd, medens det mod Nord blev lavere, men det steer efterhaanden, saaledes, at medens det tager af fra Nord, tiltager det i det Sydligere. Der maa altsaa forekomme det mig, være en Mellemtid, hvor Dybden eller Vandstandens Høide i begge Løb, baade i det i Nord og i det i Syd, maa være ikke lidt mindre end den almindelige Vandstand, og dette vil gjøre Seiladsen meget vanskeligg. Hertil kommer, at Retningen af Løbet ikke er gunstigg, idet dette er meget bugtet og krumt, hvilket ogsaa vil have en ikke ringe Indflydelse paa Vandstanden. Jeg troer neppe, at nogen Skipper eller Styrmand, der ikke er særdeles godt bekendt med Forholdene der, vil vove sig derind uden Lods, men naar der nu ingen Lods var at faae i strengt Veir, vilde der let afstedkommes Ulykker. Naar man f. Ex. vilde tænke sig, at et Skib laa udenfor Varren for at komme ind med Høivande, og der imidlertid reiste sig en Storm fra Vest eller Sydvest, hvilket meget hurtigt kan skee der, vilde et saadant Skib hverken kunne komme ind eller tilbage, men det maatte ufravigeligg strande. Jeg troer derfor, at en saadan Havn ved Strandbøh af de anførte Grunde snart vilde faae et flet Rygte og blive til en almindeligg Skræk for Søfolk. Det Anførte er ogsaa en Grund til, at en Havn ved Strandbøh aldrig vil kunne blive en Nødhavn. Jeg ansvøer